

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 256

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 iulie 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 75 din 5 mai 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.....	2-3	352. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Înființare distribuție gaze naturale în comuna Potlogi, județul Dâmbovița“.....	12
Decizia nr. 77 din 5 mai 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.....	3-4	353. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Spații de cazare la Universitatea «Ovidius» Constanța, județul Constanța“.....	12
Decizia nr. 78 din 7 mai 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale.....	5	354. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Spații de cazare la Universitatea «Valahia» Târgoviște, județul Dâmbovița“.....	13
Decizia nr. 79 din 7 mai 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale.....	6	355. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Biblioteca Centrală—Universitatea Politehnică București, municipiul București“.....	13
Decizia nr. 86 din 19 mai 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.....	7-8	356. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil proprietate publică a statului, situat în comuna Vânjuleț, județul Mehedinți, din administrarea Ministerului Sănătății, Direcția sanitară Mehedinți, în administrarea Ministerului Justiției, Direcția generală a penitenciarelor.....	14
Decizia nr. 87 din 19 mai 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă.....	8-9	367. — Hotărâre privind împuternicirea Ministerului Finanțelor de a apela, prin încredințare directă, la o firmă internațională de avocatură pentru acordarea de consultanță juridică în legătură cu unele pretenții financiare externe față de România.....	14-15
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
337. — Hotărâre privind reorganizarea și funcționarea Arhivei Naționale de Filme.....	10-11	375. — Hotărâre pentru aprobarea finanțării repatrierii personalului navigant debarcat sau aflat la bordul unor nave maritime de transport din patrimoniul companiilor de navigație maritimă cu capital majoritar de stat.....	15-16
351. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Înființare distribuție gaze naturale în orașul Moldova Nouă, județul Caraș-Severin“.....	11		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 75**

din 5 mai 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Carmen Daniela Manea — magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 1.066/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 28 aprilie 1998, fiind consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 5 mai 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 decembrie 1997, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 1.066/1997, aflat pe rolul acelei instanțe.

În susținerea excepției se arată că, întrucât declararea recursului în anulare constituie, potrivit art. 130 din Constituție, „o prerogativă ce aparține exclusiv procurorului general ca reprezentant al Ministerului Public, apare firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac de către inițiatorului ei, conform art. 330⁴ teza întâi din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al aceleiași atribuții, la îndemâna aceluiași subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv“. De aceea, se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, care „permit părților în proces să ceară continuarea unei căi de atac pe care nu sunt abilitate să o declanșeze și care aparține în exclusivitate unei autorități publice, apar ca neconstituționale, deoarece transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, constituie apanajul exclusiv al Ministerului Public și se exercită numai prin procurori constituiți în parchete“.

Se apreciază, de asemenea, că, deși art. 16 alin. (1) din Constituție privește egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nu are în vedere egalitatea și tratamentul juridic al acestora în raport cu cea care se aplică autorităților publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități.

Exprimându-și opinia asupra excepției, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța arată că aceasta nu este întemeiată, textul art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă fiind

constituțional. Instanța apreciază însă că sesizarea Curții Constituționale se impune, deoarece soluționarea excepției este determinantă pentru cauză, iar Curtea, în privința constituționalității art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, nu și-a spus cuvântul printr-o decizie publicată în Monitorul Oficial al României.

În aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere, Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă nu este întemeiată, așa cum s-a stabilit în mod constant în practica Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate și a fost legal sesizată, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992.

Potrivit art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbaterilor, procurorul general își poate retrage motivul recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării“.

Acest text a fost atacat integral, de mai multe ori, prin excepția de neconstituționalitate, Curtea pronunțându-se, pentru prima oară, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, în sensul că dispozițiile sale sunt constituționale. În considerentele acestei decizii s-a reținut că „art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră, totodată, dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției“. Decizia nu a fost atacată cu recurs în ceea ce privește dispozițiile art. 330⁴, astfel încât ea a rămas definitivă.

Faptul că întregul text a fost declarat constituțional nu a împiedicat părțile, în alte cauze, să invoce excepția de neconstituționalitate a aceluiași text, Curtea menținând prin deciziile pronunțate aceeași soluție de constituționalitate, întrucât nu au intervenit elemente noi care să facă necesară reconsiderarea practicii sale.

Cu privire la dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin deciziile nr. 67 și nr. 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998, respingând această excepție.

Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut, în esență, că textele care reglementează recursul în anulare, inclusiv art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, nu contravin prevederilor art. 125 și 128 din Constituție, deoarece faptul că o cale de atac care se poate exercita numai de către procurorul general este continuată, în caz de renunțare a acestuia, la cererea uneia dintre părți, nu este o problemă de constituționalitate, ci de

opțiune legislativă care nu poate fi cenzurată de justiția constituțională.

Motivele invocate prin excepția de față nu sunt de natură să ducă la o reconsiderare a practicii Curții.

De aceea, având în vedere că, față de soluțiile pronunțate prin deciziile sus-menționate, nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii juridictionale a Curții, urmează ca excepția privind dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 1.066/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Carmen Daniela Manea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 77 din 5 mai 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 3.030/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 28 aprilie 1998, fiind consemnate în încheierea de la aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 5 mai 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 1998, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 3.030/1996 al acestei instanțe.

În motivarea excepției se arată că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale, întrucât contravin prevederilor art. 128 și 130 din Constituție cu privire la „rolul Ministerului Public”. Se mai susține că, întrucât legiuitorul a rezervat numai procurorului general dreptul de a declara recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile, pentru motivele prevăzute în text, în acord cu dispozițiile art. 130 din Constituție, se impune ca și retragerea acestei căi să fie „la îndemâna aceluiași subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv”. De aceea se apreciază că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, „care permit părților din proces de a cere continuarea judecării unei căi de atac pe care nu sunt abilitate să o declanșeze și care aparține în exclusivitate unei autorități publice”, sunt neconstituționale, pentru că transferă în competența părților în litigiu atribuții „care constituie apanajul exclusiv al Ministerului

Public“, potrivit prevederilor art. 130 din Constituție, atribuții ce „se exercită numai prin procurorii constituiți în parchete“.

Se precizează, totodată, că art. 16 alin. (1) din Constituție nu are în vedere egalitatea de tratament juridic al cetățenilor „în raport cu cea care se aplică autorităților publice și nici preluarea de către cetățeni a atribuțiilor ce revin respectivelor autorități“.

Exprimându-și opinia, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, care, în mod constant, a statuat că dispoziția legală atacată este constituțională.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și ale părții prezente, precum și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind legal sesizată, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992.

Potrivit art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, „până la închiderea dezbatelor, procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile în proces pot cere continuarea judecării“.

Acest text a fost atacat integral, de mai multe ori, prin excepția de neconstituționalitate, Curtea pronunțându-se, pentru prima oară, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, în sensul că dispozițiile sale sunt constituționale. În considerentele acestei decizii s-a reținut

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 3.030/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

că „art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră, totodată, dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției“. Decizia nu a fost atacată cu recurs în ceea ce privește dispozițiile art. 330⁴, astfel încât ea a rămas definitivă.

Faptul că întregul text a fost declarat constituțional nu a împiedicat părțile, în alte cauze, să invoce excepția de neconstituționalitate a aceluiași text, Curtea menținând prin deciziile pronunțate aceeași soluție de constituționalitate, întrucât nu au intervenit elemente noi care să facă necesară reconsiderarea practicii sale.

Cu privire la dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin deciziile nr. 67 și nr. 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998, respingând excepția. Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut, în esență, că textele care reglementează recursul în anulare, inclusiv art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, nu contravin prevederilor art. 125 și 128 din Constituție, deoarece faptul că o cale de atac care se poate exercita numai de către procurorul general este continuată, în caz de renunțare a acestuia, la cererea uneia dintre părți, nu este o problemă de constituționalitate, ci de opțiune legislativă ce nu poate fi cenzurată de justiția constituțională.

Motivele invocate prin excepția de față nu sunt de natură să ducă la o reconsiderare a practicii Curții.

De aceea, având în vedere că, față de soluțiile pronunțate prin deciziile sus-menționate, nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții, urmează ca excepția privind dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 78

din 7 mai 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București în Dosarul nr. 3.196/1997 al acestei instanțe.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 aprilie 1998, în prezența părților și a reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 7 mai 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea de Apel București — Secția I penală, prin Încheierea din 16 ianuarie 1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997, prin care se abrogă dispozițiile art. 205—209 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, sunt neconstituționale, deoarece „dispozițiile dintr-o lege nu pot fi modificate printr-o ordonanță de urgență, ci tot printr-o lege“.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București în Dosarul nr. 3.196/1997 al acestei instanțe.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 mai 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 114 din Constituție, Guvernul este investit cu exercitarea unei funcții legislative pe bază de delegare, în condițiile prevăzute la alin. (1)—(5) ale acestui articol. Această funcție legislativă se exercită prin adoptarea ordonanțelor în baza unei legi speciale de abilitare sau prin adoptarea ordonanțelor de urgență. În ambele situații, ordonanțele adoptate de Guvern au putere de lege. De asemenea, se susține că excepția invocată este lipsită de obiect, deoarece prin Legea nr. 195/1997, la art. I al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1997, după pct. 111 a fost înscris pct. 111¹, care reintroduce în Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale art. 208 privind bancruta frauduloasă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Cu privire la constituționalitatea art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 59 din 26 martie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 18 mai 1998. Prin această decizie s-a reținut că excepția este lipsită de obiect, deoarece textul art. 208 privind bancruta frauduloasă din Legea nr. 31/1990, care face de fapt obiectul excepției de neconstituționalitate, abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997, a fost reintrodus în Legea nr. 31/1990, cu un conținut diferit, prin Legea nr. 195/1997 prin care s-a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997.

Considerentele care fundamentează decizia menționată, inclusiv soluția pronunțată, subzistă și în speța de față.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 79
din 7 mai 1998referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 111 din
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990
privind societățile comerciale

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București în Dosarul nr. 1.437/1997 al acestei instanțe.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 aprilie 1998, în prezența părților și a reprezentantului Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 7 mai 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea de Apel București — Secția I penală, prin Încheierea din 12 ianuarie 1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997, prin care s-a dispus dezincredințarea infracțiunii de bancrută frauduloasă, prevăzută la art. 208 din Legea nr. 31/1990, sunt neconstituționale.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București în Dosarul nr. 1.437/1997 al acestei instanțe.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 mai 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este lipsită de obiect, deoarece, prin Legea nr. 195/1997 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 a fost modificată în sensul reintroducerii în Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale a art. 208 referitor la bancruta frauduloasă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atașate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Cu privire la constituționalitatea art. I pct. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 59 din 26 martie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 18 mai 1998. Prin această decizie s-a reținut că excepția este lipsită de obiect, deoarece textul art. 208 privind bancruta frauduloasă din Legea nr. 31/1990, care face de fapt obiectul excepției de neconstituționalitate, abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997 a fost reintrodus în Legea nr. 31/1990, cu un conținut diferit, prin Legea nr. 195/1997 prin care s-a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/1997.

În speță, obiectul excepției — abrogarea art. 208 din Legea nr. 31/1990 — a dispărut prin reintroducerea în legislație a normei penale pentru pedepsirea bancrutei frauduloase.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 86

din 19 mai 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 1.283/1995 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 12 mai 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 19 mai 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 13 februarie 1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă contravin art. 128 și 130 din Constituție. Se arată că, întrucât, potrivit art. 130 din Constituție, declararea recursului în anulare constituie o prerogativă ce aparține exclusiv procurorului general, ca reprezentant al Ministerului Public, este firesc ca retragerea acestei căi extraordinare de atac, conform art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, să reprezinte un exercițiu al acelorași atribuții, la îndemâna aceluiși subiect calificat, cu efect de stingere a litigiului respectiv. Prevederea atacată este neconstituțională, deoarece transferă în competența părților litigante atribuții care, potrivit art. 130 din Constituție, constituie apanajul exclusiv al Ministerului Public și se exercită prin procurorii constituți în parchete, încălcându-se astfel ordinea de drept.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată nu este întemeiată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate ar urma să fie respinsă, deoarece, cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996. Soluția de principiu pronunțată de Curtea Constituțională prin această decizie definitivă este obligatorie, potrivit Constituției și Legii nr. 47/1992.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, „Până la încheierea dezbaterilor, procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile din proces pot cere continuarea judecării”.

Acest text a fost atacat integral, de mai multe ori, prin excepția de neconstituționalitate, Curtea pronunțându-se, pentru prima oară, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, în sensul că dispozițiile sale sunt constituționale. În considerentele acestei decizii s-a reținut că „Art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră, totodată, dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției”. Decizia nu a fost atacată cu recurs în ceea ce privește dispozițiile art. 330⁴, astfel că ea a rămas definitivă.

Faptul că întregul text a fost declarat constituțional nu a împiedicat părțile, în alte cauze, să invoce excepția de neconstituționalitate a aceluiași text, Curtea menținând prin deciziile pronunțate aceeași soluție de constituționalitate, întrucât nu au intervenit elemente noi care să facă necesară reconsiderarea practicii sale.

Cu privire la dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat și prin deciziile nr. 67 și nr. 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998, respingând această excepție. Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut, în esență, că textele care reglementează recursul în anulare, inclusiv art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, nu contravin art. 125 și 128 din Constituție, deoarece faptul că o cale de atac, care se poate exercita numai de către procurorul general, este continuată, în caz de renunțare a acestuia, la cererea uneia dintre părți, nu este o problemă de constituționalitate, ci de opțiune legislativă ce nu poate fi cenzurată de justiția

constituțională. S-a reținut, de asemenea, că posibilitatea părții interesate de a cere continuarea judecării recursului în anulare, în cazul în care procurorul general l-a retras, nu contravine nici unei prevederi constituționale, deoarece prevederile art. 128 și 130 din Constituție nu sunt afectate,

iar exercitarea recursului în anulare s-a făcut în condițiile legii și partea nu va putea susține un alt motiv decât cel invocat de procurorul general, dar, desigur, în lumina intereselor sale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 1.283/1995 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 87 din 19 mai 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 3.639/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 12 mai 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 19 mai 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 25 februarie 1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, ridicată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă contravin art. 128 și 130 din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Codul de procedură civilă nu interzice părților să-și manifeste dreptul de dispoziție chiar și în căile de atac exercitate de procuror. Părțile din proces pot renunța, în condițiile legii, la dreptul subiectiv, pot fi de acord cu pretențiile părții adverse sau pot tranzacționa. În temeiul acestui principiu, în cazul recursului în anulare, părțile pot solicita continuarea judecării. Negarea acestui drept al părților, în cazul unei căi de atac exercitate de procuror, echivalează cu încălcarea principiului liberului acces la justiție. A admite că procurorul general are dreptul discreționar de a retrage în

masă recursurile în anulare, pe care le-a declarat anterior, în condițiile în care instanța sesizată cu soluționarea acestora le-a admis în cele mai multe dintre cauzele judecate constituie o împiedicare a restabilirii legalității, prin desființarea hotărârilor prin care au fost încălcate principiile esențiale ale statului de drept.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă apare ca neîntețmeiată, având în vedere practica constantă a Curții Constituționale, prin care s-a statuat că acest text este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, "Până la închiderea dezbaterilor, procurorul general își poate retrage motivat recursul în anulare. În acest caz, părțile din proces pot cere continuarea judecării".

Acest text a fost atacat integral, de mai multe ori, prin excepția de neconstituționalitate, Curtea pronunțându-se, pentru prima oară, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, în sensul că dispozițiile sale sunt

constituționale. În considerentele acestei decizii s-a reținut că „Art. 330⁴ din Codul de procedură civilă arată condițiile în care procurorul general își poate retrage recursul în anulare și consacră, totodată, dreptul părților din proces de a stăruii pentru continuarea judecării. Or, prin aceste prevederi nu poate fi pusă în discuție nici o situație conflictuală cu dispozițiile Constituției“. Decizia nu a fost atacată cu recurs în ceea ce privește dispozițiile art. 330⁴, astfel că ea a rămas definitivă.

Faptul că întregul text a fost declarat constituțional nu a împiedicat părțile, în alte cauze, să invoce excepția de neconstituționalitate a aceluiași text, Curtea menținând prin deciziile pronunțate aceeași soluție de constituționalitate, întrucât nu au intervenit elemente noi care să facă necesară reconsiderarea practicii sale.

Cu privire la dispozițiile art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat și prin deciziile nr. 67 și nr. 68 din 16 aprilie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 26 mai 1998, respingând această excepție. Pentru a se pronunța această soluție s-a reținut, în esență, că textele care reglementează recursul în anulare, inclusiv art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, nu contravin prevederilor art. 125 și 128 din Constituție, deoarece faptul că o cale de atac, ce se poate exercita numai de către procurorul general, este continuată, în caz de renunțare a acestuia, la cererea uneia dintre părți, nu este o problemă de constituționalitate, ci de opțiune legislativă care nu poate fi censurată de justiția constituțională. S-a reținut, de asemenea, că posibilitatea părții interesate de a cere continuarea judecării recursului în anulare, în cazul în care procurorul general l-a retras, nu contravine nici unei prevederi constituționale, deoarece art. 128 și 130 din Constituție nu sunt afectate, iar exercitarea recursului în anulare s-a făcut în condițiile legii și partea nu va putea susține un alt motiv decât cel invocat de procurorul general, dar, desigur, în lumina intereselor sale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁴ teza a doua din Codul de procedură civilă, invocată de Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție în Dosarul nr. 3.639/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind reorganizarea și funcționarea Arhivei Naționale de Filme

În temeiul art. 38 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 30 octombrie 1997,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — (1) Arhiva Națională de Filme se reorganizează ca instituție publică de cultură, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Culturii, sub denumirea de Arhiva Națională de Filme — Cinemateca Română.

(2) Arhiva Națională de Filme — Cinemateca Română are sediul în București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 4—6, sectorul 1.

Art. 2. — Finanțarea cheltuielilor de funcționare și de capital ale Arhivei Naționale de Filme — Cinemateca Română se asigură din venituri extrabugetare și din alocații de la bugetul de stat.

Art. 3. — (1) Arhiva Națională de Filme — Cinemateca Română are ca obiect de activitate evidența, cercetarea, conservarea, colecționarea și punerea în valoare a patrimoniului cinematografic național, parte a patrimoniului cultural național, în scopul promovării artei și culturii cinematografice și al încurajării cercetărilor istorico-documentare asupra tuturor aspectelor artei cinematografice.

(2) Pot face parte din patrimoniul cinematografic național, ca parte a patrimoniului cultural național:

a) materiale primare, intermediare și/sau copii pozitive ale operelor cinematografice românești, indiferent de tipul suportului;

b) copii pozitive și/sau materiale intermediare ale operelor cinematografice de importanță culturală deosebită, produse în alte țări;

c) documente iconografice și muzeografice, precum: fotografii, afișe, partituri, scenarii, documente auxiliare de producție și difuzare, aparatură specifică și altele asemenea.

(3) Bunurile culturale aflate în administrarea Arhivei Naționale de Filme — Cinemateca Română și care sunt clasate în patrimoniul cinematografic național pot face parte din Fondul Arhivistic Național.

Art. 4. — Pentru realizarea obiectului său de activitate, Arhiva Națională de Filme — Cinemateca Română are următoarele atribuții:

1. Asigură îmbogățirea colecțiilor prin:

a) aplicarea reglementărilor în vigoare privind depunerile de filme și copii ale acestora, precum și de materiale anexe, în arhivă;

b) stimularea depunerilor voluntare sau în custodie, potrivit unor convenții încheiate cu terți;

c) identificarea, cercetarea și achiziționarea, în condițiile legii, a unor noi materiale sau documente;

d) acceptarea de donații, cu respectarea reglementărilor legale în vigoare;

e) realizarea de schimburi cu alte instituții, cu persoane fizice și juridice din țară și din străinătate, potrivit legii.

2. Asigură evidența, inventarierea, catalogarea, clasarea și prelucrarea arhivistică a bunurilor aflate în administrarea sa, precum și crearea unor bănci de date specializate.

3. Asigură condiții de conservare și de păstrare a bunurilor aflate în administrarea sau în custodia sa, potrivit specificului acestora și cu respectarea normelor în materie.

4. Elaborează norme și normative și aplică tehnologii specifice de conservare, tratament, restaurare și transpunere pentru colecțiile sale.

5. Asigură consultanță și servicii de specialitate deținătorilor de bunuri de acest tip, la cererea acestora.

6. Promovează și facilitează accesul publicului la colecțiile sale prin:

a) programe cu caracter cultural, educativ și de informare, prezentate în cinematograful propriu sau în săli ce îi sunt puse la dispoziție în acest scop;

b) expoziții sau alte manifestări culturale în țară și în străinătate, pe care le organizează sau la care participă;

c) activitate de documentare în biblioteca și fonoteca proprii.

7. Efectuează și sprijină activități de cercetare în domeniul istoriei și esteticii filmului, precum și în cel al tehnicii și tehnologiei de conservare a filmelor.

8. Editează cărți și publicații specifice domeniului său de activitate.

9. Sprijină programe specializate din învățământul cinematografic și artistic.

10. Inițiază și sprijină, potrivit legii, programe destinate promovării culturii cinematografice.

11. Poate realiza sau poate participa la realizarea filmelor de montaj cu caracter cultural, didactic și/sau de estetica filmului, cu respectarea legislației specifice.

12. Promovează și dezvoltă relații cu alte instituții și organizații de profil, participă la congrese, reuniuni și manifestări internaționale în domeniu, în țară și în străinătate.

13. Inițiază, promovează și participă la proiecte și programe de formare profesională.

Art. 5. — Pentru îndeplinirea scopurilor și activităților sale, Arhiva Națională de Filme — Cinemateca Română poate realiza venituri extrabugetare, care se constituie din:

a) exploatarea și închirierea, în condițiile legii, a unor bunuri mobile și imobile, aflate în administrarea sa;

b) organizarea unor manifestări culturale în săli proprii;

c) executarea de lucrări și prestări de servicii, de specialitate, pentru terți;

d) acordarea de cesiuni neexclusive pentru proiectie, difuzare sau pentru alte exploatare ale unor opere cinematografice, cu respectarea legislației specifice;

e) realizarea filmelor de montaj;

f) sponsorizări, donații și alte liberalități;

g) acordarea de asistență științifică sau tehnologică;

h) realizarea de servicii tehnice, tehnologice și filmologice.

Art. 6. — Tarifele pentru lucrările și serviciile prestate, precum și cele pentru organizarea unor manifestări culturale se stabilesc prin ordin al ministrului culturii.

Art. 7. — (1) Arhiva Națională de Filme — Cinemateca Română funcționează cu un număr de 130 de salariați.

(2) Salarizarea personalului se stabilește potrivit prevederilor legale aplicabile instituțiilor publice de cultură.

(3) Structura organizatorică, statul de funcții și reglamentul de organizare și funcționare se aprobă prin ordin al ministrului culturii.

Art. 8. — Arhiva Națională de Filme — Cinemateca Română are în dotare un autoturism pentru parcul comun, cu un consum normat de carburanți la nivelul celui stabilit conform reglementărilor în vigoare, precum și un microbuz și un autoturism break pentru activități specifice, cu un consum de carburanți de 400 litri lunar pentru fiecare.

Art. 9. — Arhiva Națională de Filme — Cinemateca Română are în administrare: depozitele de film și terenul aferent, în suprafață de 97.000 m², situate în localitatea Jilava, Șos. Sabarului nr. 2, județul Ilfov, sala de cinematograf „Eforie”, cu spațiile anexă, în suprafață de 525,34 m², situată în municipiul București, str. Eforie nr. 2, sectorul 1, precum și spațiul de 45 m², situat în municipiul București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 4—6, în care își are sediul.

Art. 10. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, sălile de cinematograf „Union” din str. Ion Câmpineanu nr. 21, sectorul 1, București, și „Studio” din bd. General Magheru nr. 29, sectorul 1, București trec din administrarea Arhivei Naționale de Filme — Cinemateca Română în administrarea Oficiului Național al Cinematografiei, pe bază de proces-verbal de predare-preluare.

Art. 11. — (1) Plata cotizației anuale a Arhivei Naționale de Filme — Cinemateca Română, în calitate de membru, la Federația Internațională a Arhivelor de Filme se asigură din bugetul Ministerului Culturii.

(2) Plata taxei de afiliere și a cotizației anuale a Arhivei Naționale de Filme — Cinemateca Română la Organizația Internațională a Cinematecilor — „Asociația Cinematecilor Europene” se asigură din bugetul Ministerului Culturii.

Art. 12. — În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, producătorii și deținătorii de filme realizate cu alocații de la bugetul de stat vor depune la Arhiva Națională de Filme — Cinemateca Română completul de conservare, format din negativ imagine, negativ sunet și copie-etalon.

Art. 13. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se modifică în mod corespunzător poziția 52 din anexa nr. II la Hotărârea Guvernului nr. 134/1998 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 19 martie 1998.

Art. 14. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul culturii,
Ion Caramitru
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu
Președintele Oficiului Național
al Cinematografiei,
Radu Gabrea

București, 29 iunie 1998.
Nr. 337.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Înființare distribuție gaze naturale în orașul Moldova Nouă, județul Caraș-Severin”

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Înființare distribuție gaze naturale în orașul Moldova Nouă, județul Caraș-Severin”, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE
Contrasemnează:

Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Vlad Roșca

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 30 iunie 1998.
Nr. 351.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Înființare distribuție gaze naturale în comuna Potlogi, județul Dâmbovița“****Guvernul României hotărăște :**

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Înființare distribuție gaze naturale în comuna Potlogi, județul Dâmbovița“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului local și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Vlad Roșca
Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 30 iunie 1998.
Nr. 352.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Spații de cazare la Universitatea «Ovidius» Constanța, județul Constanța“****Guvernul României hotărăște :**

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Spații de cazare la Universitatea «Ovidius» Constanța, județul Constanța“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului de stat și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
p. Ministrul educației naționale,
Mihai Korca,
secretar de stat
Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 30 iunie 1998.
Nr. 353.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Spații de cazare la Universitatea «Valahia» Târgoviște, județul Dâmbovița“

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Spații de cazare la Universitatea «Valahia» Târgoviște, județul Dâmbovița“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului de stat și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE Contrasemnează:

p. Ministrul educației naționale,
Mihai Korka,
secretar de stat
Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 30 iunie 1998.
Nr. 354.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Biblioteca Centrală–Universitatea Politehnică București, municipiul București“

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Biblioteca Centrală–Universitatea Politehnică București, municipiul București“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului de stat și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE Contrasemnează:

p. Ministrul educației naționale,
Mihai Korka,
secretar de stat
Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

București, 30 iunie 1998.
Nr. 355.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil proprietate publică a statului, situat în comuna Vânjuleț, județul Mehedinți, din administrarea Ministerului Sănătății, Direcția sanitară Mehedinți, în administrarea Ministerului Justiției, Direcția generală a penitenciarelor

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului proprietate publică a statului, situat în comuna Vânjuleț, județul Mehedinți, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Sănătății, Direcția sanitară Mehedinți, în administrarea Ministerului Justiției, Direcția generală a penitenciarelor.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face între părțile interesate, pe bază de protocol

încheiat în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Patrimoniul Ministerului Sănătății, Direcția sanitară Mehedinți, se modifică în mod corespunzător cu valoarea de inventar a imobilului prevăzut la art. 1.

Art. 4. — Ministerul Justiției va lua măsuri în vederea punerii în siguranță împotriva seismelor a imobilului preluat, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul justiției,
Valeriu Stoica
p. Ministrul sănătății,
Alexandru Ciocâlțeu,
secretar de stat

București, 30 iunie 1998.
Nr. 356.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului proprietate publică a statului, care se transmite în administrarea Ministerului Justiției, Direcția generală a penitenciarelor

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Datele de identificare a imobilului care se transmite
Comuna Vânjuleț, județul Mehedinți	Ministerul Sănătății, Direcția sanitară Mehedinți	Ministerul Justiției, Direcția generală a penitenciarelor	<ul style="list-style-type: none"> • Suprafața construcției = 15.100 m² • Suprafața neconstruită a terenului = 39.400 m² • Suprafața totală a terenului = 54.500 m²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind împuternicirea Ministerului Finanțelor de a apela, prin încredințare directă, la o firmă internațională de avocatură pentru acordarea de consultanță juridică în legătură cu unele pretenții financiare externe față de România

În temeiul prevederilor art. 16 lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 12/1993 privind achizițiile publice, republicată, și ale art. 20 din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se împuternicește Ministerul Finanțelor de a apela, prin încredințare directă, la o firmă internațională de avocatură pentru acordarea de consultanță juridică în legătură cu unele pretenții financiare

externe față de România. Criteriile, modul de selecție și condițiile contractuale cu firma internațională de avocatură vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.

Art. 2. — Plata serviciilor prestate de firma internațională de avocatură, desemnată în condițiile art. 1, se face în limita sumei de un miliard de lei, alocată din bugetul Ministerului Finanțelor pentru anul 1998, care se suplimentează din Fondul de rezervă bugetară la

dispoziția Guvernului, aprobat prin bugetul de stat pe anul 1998.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă modificările corespunzătoare, potrivit art. 2, în structura bugetului de stat pe anul 1998.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu
Ministrul afacerilor externe,
Andrei Pleșu

București, 2 iulie 1998.
Nr. 367.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea finanțării repatrierii personalului navigant debarcat sau aflat la bordul unor nave maritime de transport din patrimoniul companiilor de navigație maritimă cu capital majoritar de stat

În temeiul prevederilor art. 20 din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice,

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se alocă Ministerului Transporturilor suma de 67.361.730 mii lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 1998, pentru acoperirea cheltuielilor de repatriere a personalului navigant debarcat sau aflat la bordul navelor maritime de transport din patrimoniul companiilor de navigație „Navrom” — S.A. Constanța, „Romline” — S.A. Constanța și „Petromin” — S.A. Constanța, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 se repartizează de către Ministerul Transporturilor prin convenții încheiate cu companiile de navigație beneficiare și se justifică de către

acestea, pe bază de decont de cheltuieli, până la data de 30 septembrie 1998.

Art. 3. — Sumele neconsumate până la data de 30 septembrie 1998 vor fi virate de către Ministerul Transporturilor la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, în vederea reconstituirii acestui fond.

Art. 4. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă modificările corespunzătoare în bugetul Ministerului Transporturilor și, respectiv, în bugetul de stat pe anul 1998.

Art. 5. — Ministerul Transporturilor și alte organe abilitate de lege vor controla modul de utilizare a sumei aprobate potrivit art. 1.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu
Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu
Ministrul privatizării,
Sorin Dimitriu

București, 7 iulie 1998.
Nr. 375.

ANEXĂ

I. SUMELE necesare repatrierii personalului navigant

Compania de navigație maritimă	Suma necesară repatrierii personalului navigant	
	— dolari S.U.A. —	— mii lei —
„Navrom” — S.A. Constanța	4.163.353	39.068.904
„Romline” — S.A. Constanța	2.422.995	22.737.385
„Petromin” — S.A. Constanța	592.012	5.555.441
TOTAL:	7.178.360	67.361.730

Sumele în lei au fost calculate la cursul valutar de 8.531 lei/dolar S.U.A., majorat cu 10%, plățile efective urmând a fi făcute în cursul lunilor iulie—septembrie 1998.

II. LISTA
cu navele pentru care se asigură finanțarea în vederea repatrierii personalului navigant

Nr. crt.	Compania de Navigație „Navrom” — S.A. Constanța	Nr. crt.	Compania de Navigație Maritimă „Romline” — S.A. Constanța	Nr. crt.	Compania de Navigație „Petromin” — S.A. Constanța
1.	Aiud	1.	Adjud	1.	Târgu Bujor
2.	Avrig	2.	Arad	2.	Cape Sounion
3.	Avrămești	3.	Ardeal	3.	Spiga
4.	Curtea de Argeș	4.	Costinești	4.	Ganza
5.	Căciulata	5.	Cristian B.	5.	Târgu-Neamț
6.	Dumbrăveni	6.	Cristian C.		
7.	Drăgășani	7.	Danube Trade		
8.	Dragomirești	8.	Eleni		
9.	Fântânele	9.	Star		
10.	Frunzănești	10.	Fair Sky		
11.	Gheorgheni	11.	Fair Wind		
12.	Giurgeni	12.	Hațeg		
13.	Mirăslău	13.	Horezu		
14.	Oituz	14.	Lerești		
15.	Oravița	15.	Lugoș		
16.	Ponor	16.	Maraki		
17.	Războieni	17.	Mehedinți		
18.	Snagov	18.	Oscar I		
19.	Sucidava	19.	Oscar Jupiter		
20.	Sebeș	20.	Oscar Sirius		
21.	Smârdan	21.	Sun Pollux		
22.	Sălaj	22.	Sun Castor		
23.	Trinity	23.	Sun Pegasus		
24.	Voroneț	24.	Sun Canopus		
25.	Histria Pride				
26.	Sulina				

NOTĂ:

A. Cheltuielile privind repatrierea personalului navigant cuprind: diurnele restante până la data de 31 mai 1998, conform statelor de plată și contractelor individuale de muncă, și diurnele pe durata transportului, cheltuielile de transport, cheltuielile de cazare — biletele de avion și/sau de alte mijloace de transport folosite de la navă până în țară — și alte cheltuieli care se referă la taxe de aeroport, la asigurarea persoanelor pe timpul transportului, taxe de vize și altele asemenea, necesare repatrierii.

B. Cheltuielile privind trimiterea echipajului de schimb cuprind: diurna, conform contractului colectiv de muncă, pe durata transportului din țară până la navă și diurna până la reluarea activității comerciale a navei, dar nu mai mult de o lună de la data îmbarcării, cheltuielile de transport, biletele de avion și/sau de alte mijloace de transport folosite din țară până la navă și alte cheltuieli care se referă la asigurarea persoanelor pe timpul transportului, taxele de vize, de aeroport, precum și cheltuielile cu asigurarea condițiilor de viață la bord (hrană, apă, antidot, combustibil și uleiuri pentru generatoare Diesel electrice), până la reluarea activității comerciale a navei, dar nu mai mult de o lună de la data îmbarcării.

C. Cheltuielile privind repatrierea echipajului navei „Sulina” cuprinsă în lista Companiei de Navigație Maritimă „Navrom” — S.A. Constanța, dar care este în proprietatea Societății Comerciale „Self Invest Maritime” — S.R.L. Constanța, au fost efectuate ca urmare a prevederilor hotărârilor Guvernului nr. 565/1997 și nr. 667/1997, prin care la această navă a fost trimis, începând cu data de 25 octombrie 1997, un echipaj de siguranță, aparținând Companiei de Navigație Maritimă „Navrom” — S.A. Constanța, care a asigurat serviciul la navă până la data de 26 aprilie 1998.

D. Economii obținute la o anumită categorie de cheltuieli la o navă pot fi folosite la acoperirea cheltuielilor suplimentare apărute la alte categorii de cheltuieli ale aceleiași nave sau ale altor nave din patrimoniul aceleiași companii de navigație maritimă. La navele care nu pot intra imediat în activitate comercială vor fi trimise numai echipaje de siguranță.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.